

ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ Πρώτη Εργασία, 2018-19

Πολλαπλότητες

1. Κάνετε τις εξής ασκήσεις του Κεφαλαίου 4 του βιβλίου του Meinerney, "First steps in differential geometry": 4.1, 4.5, 4.8, 4.9, 4.10, 4.11 (και όποιες άλλες επιπλέον επιθυμείτε).
2. Θεωρούμε το ανοικτό υποσύνολο του χώρου $\mathbf{R}^3 \setminus S$, όπου

$$S = \{(x, y, z) \in \mathbf{R}^3 : x^2 + y^2 = 1, z = 0\}$$

είναι ο μοναδιαίος κύκλος στο οριζόντιο επίπεδο.

Δίνεται το διανυσματικό πεδίο $\mathbf{F} : \mathbf{R}^3 \setminus S \rightarrow \mathbf{R}^3$, όπου

$$\mathbf{F}(x, y, z) = \frac{1}{z^2 + (x^2 + y^2 - 1)^2} (-2xz \mathbf{i} - 2yz \mathbf{j} + (x^2 + y^2 - 1) \mathbf{k}).$$

- (α') Δείξτε ότι είναι αστρόβιλο, δηλαδή ότι $\nabla \times \mathbf{F} = \mathbf{0}$.
 - (β') Δείξτε ότι δεν ορίζεται συνάρτηση δυναμικού $f : \mathbf{R}^3 \setminus S \rightarrow \mathbf{R}$ τέτοια ώστε το \mathbf{F} να είναι το πεδίο κλίσης του, $\mathbf{F} = \nabla f$, ως εξής: θεωρούμε τον μοναδιαίο κύκλο $\gamma : [0, 2\pi] \rightarrow \mathbf{R}^3$ $t \mapsto \mathbf{r}(t) = (1 + \cos t) \mathbf{i} + \sin t \mathbf{k}$ στο κάθετο επίπεδο xz . Ο κύκλος αυτός ανήκει στο Π.Ο. του \mathbf{F} (γιατί;) Υπολογίστε το επικαμπύλιο ολοκλήρωμα $\oint_{\gamma} \mathbf{F} \cdot d\mathbf{r}$ και δείξτε επομένως γιατί δεν ορίζεται συνάρτηση δυναμικού. Τί συμπεραίνετε για την τοπολογία του συνόλου $\mathbf{R}^3 \setminus S$ και τί εικάζετε για την συνομολογία de Rham και σε ποιά διάσταση;
 - (γ') Θεωρούμε τώρα το ανοικτό υποσύνολο U του $\mathbf{R}^3 \setminus S$ που είναι η ένωση του ανοικτού κυλίνδρου $\{x^2 + y^2 < 1\}$ και των δύο ανοικτών ημιχώρων $\{z \neq 0\}$. Δείξτε ότι ορίζεται συνάρτηση δυναμικού f για το \mathbf{F} στο σύνολο U και βρείτε την μορφή της συνάρτησης αυτής στο εσωτερικό του κυλίνδρου. (Υπόδειξη: παρατηρήστε ότι το πεδίο \mathbf{F} είναι σταθερό στον ανοικτό δίσκο $\{x^2 + y^2 < 1, z = 0\}$ και ολοκληρώστε κατά μήκος καθέτων ευθειών.)
3. (α') Δείξτε ότι ο ορισμός εφαπτόμενου διανύσματος σε σημείο $p \in M^n$ πολλαπλότητας, μέσω κλάσεων ισοδυναμίας καμπυλών που περνούν από το p είναι ανεξάρτητος του χάρτη που επιλέγουμε.
(β') Στο ίδιο πλαίσιο, δείξτε ότι παίρνουμε διανυσματικό χώρο n διαστάσεων.
 4. Δείξτε ότι η εφαπτόμενη δέσμη TM κάθε πολλαπλότητας M^n , θεωρούμενη ως πολλαπλότητα διάστασης $2n$ είναι πάντοτε προσανατολισμένη. (Υπόδειξη: είναι γνωστό ότι

έχουμε εξ ορισμού χάρτες (U, ϕ) της πολλαπλότητας M όπου η επαπτόμενη δέσμη είναι τετριμμένη, δηλαδή

$$TM|_U \cong U \times \mathbf{R}^n.$$

Εξετάστε λοιπόν τον τρόπο που εμφανίζονται οι αλλαγές χαρτών για την TM .)

ΕΚ, 25/3/2019